

Sygn. akt III RC 187/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Przasnyszu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Hanna Suchodolska

Protokolant: Olga Borkowska

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2015r. w Przasnyszu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego R. K. reprezentowanego przez matkę M. K.

przeciwko S. K.

o alimenty

orzeka:

I. zasądza od S. K. na rzecz R. K. alimenty w kwocie po 400 (czterysta) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 01 września 2015 r., płatne do rąk matki dziecka M. K. do 10-go każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi w przypadku zwłoki w terminie płatności,

II. w pozostałej części powództwo oddała,

III. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,

IV. odstępuje od obciążenia pozwanego opłatą od pozwu.

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda R. K., M. K. w pozwie z dnia 1 września 2015 r. wniosła o zasądzenie alimentów od pozwanego S. K., który jest ojcem małoletniego w kwocie po 500 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 września 2015r. płatne do 10-go każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia w terminie płatności.

W uzasadnieniu pozwu podała, że małoletni powód urodził się (...) i jest uczniem I klasy gimnazjum. Z jego ojcem od początku b.r. pozostaje w separacji. Pozwany nie partycypuje w kosztach utrzymania małoletniego powoda systematycznie. Od czasu do czasu da mu 50 lub 100 zł albo mu coś kupi. Podobnie postępuje w stosunku do starszych synów, którzy studiuja. Podniosła, iż miesięczny koszt utrzymania małoletniego powoda to kwota 1200 zł miesięcznie.

Podawała również, iż mąż zarabia około 1200 zł miesięcznie zaś ona 2620,49 zł, ale z uwagi na zajęcia komornicze do ręki otrzymuje tylko 1041 zł.

Podniosła, iż jest po wszczęciu implantu ślimakowego z powodu głuchoty, po powikłaniu operacyjnym oczekuje na wszczęcie drugiego implantu.

Pozwany na rozprawie uznał powództwo do kwoty 150-200 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda i pozwany pozostają w związku małżeńskim. Z tego związku posiadają trzech synów, z których dwóch jest dorosłych, studiujących zaś małoletni powód R. jest uczniem I klasy gimnazjum. Zamieszkuje razem z rodzicami w mieszkaniu własnościowo- spółdzielczym. R. K. nie ma problemów z nauką. Dziecko cierpi na kamicę nerkową, która generuje koszty związane z zakupem leków w granicach 300 zł rocznie.

Czynsz za mieszkanie w którym mieszkają rodzice powoda i powód to kwota 800 zł miesięcznie. Czynsz ten nie jest płacony na bieżąco. Na dzień pierwszej rozprawy zaległości z tytułu czynszu wynoszą kwotę 17.000 zł miesięcznie. W maju 2014 r. brat pozwanego z bratową udzielił matce powoda i pozwanemu pożyczki w kwocie 30.000 zł na spłatę również zaległości związanych z czynszem.

Obecnie pożyczkę tę spłaca pozwany w kwocie 311 zł miesięcznie.

Miesięczny rachunek za energię elektryczną to kwota 130 zł, za wodę 100 zł i 40 zł za gaz. Koszty te ponosi M. K..

Matka małoletniego powoda pracuje jako pielęgniarka i zarabia miesięcznie netto 2620,49 zł plus pracuje dodatkowo jako pielęgniarka w przychodni w K. na umowę zlecenia gdzie dodatkowo zarabia 422 zł miesięcznie. Matka powoda na dzień pierwszej rozprawy miała zadłużenie na kwotę 66.000 zł. Komornik prowadzi postępowanie egzekucyjne w 8 sprawach. Pozwany posiada średnie wykształcenie techniczne i pracuje w (...)” sp. z o.o. Jego wynagrodzenie kształtuje się na poziomie:

- lipiec 2015 r.-1509,36 zł

- sierpień 2015 r. - 1421,49 zł,

- wrzesień 2015 r. -1322,79 zł,

- październik 2015 r. - 937 zł przy czym od sierpnia b. r. potrącana jest rata na rzecz spłaty pożyczki w KZP w kwocie 230 zł miesięcznie.

Pozwany choruje na nadciśnienie tętnicze. Miesięcznie wykupuje leki za kwotę ok. 100 zł. Pozwany nie pracował około 9 lat i z tego przedstawicielka ustawowa posiada tak duże zadłużenie albowiem zaciągała zobowiązania na bieżące potrzeby. W 2005 r. prowadził działalność gospodarczą po wzięciu dotacji z PUP po czym wyjechał do pracy za granicę gdzie pracował w hotelu, przy wykończaniu budynków. Pozwany nie łoży w sposób systematyczny na starszych studiujących synów. Robi to w sposób doraźny, w różnych kwotach. W lecie tego roku jednemu z synów przekazał kwotę 2000 zł którą uzyskał z tytułu swojego ubezpieczenia. W październiku b.r. uiścił część opłat za media.

Starsi synowie przedstawicielki ustawowej i pozwanego są utrzymywani głównie przez siostrę matki powoda albowiem ta zrzekła się części spadku po rodzicach na jej rzecz. Pomoc rodziców jest niewielka i doraźna.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

odpisu skróconego aktu urodzenia małoletniego powoda /k. 3/, odpisu zupełnego aktu małżeństwa /k. 4/, zaświadczenia o wynagrodzeniu /k. 5/, informacji komornika /k. 9, 83-91/, umowy pożyczki /k. 10/, potwierdzeń przelewu /k. 14-26/, zaświadczenia z PUP /k. 27/, odcinków wypłat /k. 28-32, 96/, skierowania do pracy /k. 37/, zaświadczenia z uczelni /k. 38/, umowy zlecenia /k. 39/, potwierdzeń przelewu /k. 49-58/, orzeczenia o niepełnosprawności /k. 60, 62 /, zaświadczenia lekarskiego /k. 61, 95/ oraz zeznań stron nie kwestionowanych przez stronę przeciwną /k. 98-99/.

Sąd zważył, co następuje

Roszczenie małoletniego powoda oparte jest na treści art. 133§1 krio, który brzmi: "Rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania."

W przedmiotowej sprawie nie podniesiono zarzutu, iż małoletni posiada majątek, z którego jest w stanie utrzymać się samodzielnie.

Zakres tych świadczeń zależy w oparciu o treść art. 135§1 krio od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy zauważyć należy, iż małoletni powód to 13 letni chłopiec. Jest to wiek, w którym następuje znacznie szybszy rozwój niż młodszych dzieci. Matka powoda w pozwie podała, iż koszt utrzymania małoletniego powoda to kwota około 1200 zł miesięcznie, obniżając tę kwotę ostatecznie do kwoty 800 zł.

Usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda nie mogą być oceniane w oderwaniu od sytuacji majątkowej, rodzinnej jego rodziców. W przedmiotowej sprawie wydaje się, mając na uwadze wykształcenie rodziców małoletniego, że status materialny tej rodziny powinien być powyżej średniej krajowej. Okazuje się że nie, albowiem wykształcenie rodziców nie poszło w parze z umiejętnościami zarządzania funduszami, które mieli w poszczególnych okresach życia do dyspozycji, prawdopodobnie błędnie przyjęto priorytety zaspakajania podstawowych potrzeb, co spowodowało niezwykle duże zadłużenie gospodarstwa domowego, które może obecnie doprowadzić ich nawet do pozbycia się dachu nad głową. Zawiodła też aktywność zawodowa ojca trojga dzieci.

Nie można pozwolić sobie na 9 lat przysłowiowego urlopu mając na utrzymaniu troje małoletnich dzieci. Za stan zadłużenia odpowiedzialni są obydwaj rodzice. Wydaje się, iż dotychczas nie wyciągnęli wniosków z popełnionych błędów, a zwłaszcza obecnie przedstawicielka ustawowa o czym może świadczyć zakup smartfona za kwotę 2500 zł / mimo, że spłaca go w miesięcznych ratach/ plus wcale nie symboliczny miesięczny abonament. Nie mniej jednak małoletni, mimo że jego usprawiedliwione potrzeby muszą być ograniczone, z uwagi na niefrasobliwość jego rodziców to musi mieć minimum środków do swojej codziennej egzystencji.

Zdaniem Sądu, w tej sytuacji, usprawiedliwione potrzeby małoletniego Sąd ustalił na kwotę 800 zł albowiem same koszty związane z mieszkaniem to kwota ponad 356 na jedną osobę /800 zł czynsz +130 zł energia elektryczna +100 zł woda + 40 zł gaz = 1070:3 osoby =356, 66 zł/. Prócz przysłowiowego dachu nad głową małoletni powód musi jeszcze coś zjeść. Mając na uwadze jego wiek i fakt iż powoli zaczyna wchodzić w okres intensywnego dojrzewania to kwota 300 zł miesięcznie na wyżywienie nie będzie kwotą wygórowaną. Na pozostałe potrzeby związane z nauką, ubraniem, obuwiem, środkami higieny, kulturą pozostaje niespełna 150 zł.

Mając na uwadze wcześniej zacytowany przepis Sąd musiał również ocenić możliwości zarobkowe pozwanego.

Z jednej strony wydaje się, że są one zbyt małe, zgodnie z załączonymi przez pozwanego odcinkami wypłat albowiem oscylują średnio wokół kwoty 1300 zł miesięcznie. Po potrąceniu zasądzonych alimentów i spłacie pożyczki zaciągniętej u brata i bratowej pozwanemu pozostaje kwota, co najmniej 600 zł. Zdaniem Sądu potrzeby pozwanego są niższe niż potrzeby małoletniego albowiem mężczyzna w tym wieku nie zużywa w takim tempie ubrań jak i obuwia, a poza tym nie ma kosztów związanych ze szkołą. Może wyższe są koszty związane z dolegliwościami, na które cierpią obydwaj, ale to w niewielkim stopniu albowiem godzi się zauważyć, iż pozwany nie przedstawił żadnych dowodów na tę okoliczność, a doświadczenie życiowe podpowiada, że leki na nadciśnienie nie są aż takie drogie.

Sąd pragnie zauważyć, iż pozwany będąc w takiej sytuacji rodzinnej i finansowej nie powinien ograniczyć się do zatrudnienia w jednym zakładzie pracy. Winien poszukać dodatkowego zatrudnienia bądź to w budownictwie, na którym się zna czy też w ochronie albo kamerowaniu aby podreperować budżet rodzinny, nadrabiając stracone lata bez pracy. Dolegliwość na jaką cierpi w niczym nie przeszkadza w podjęciu pracy jako pracownik ochrony albowiem gro zatrudnionych tam osób to renciści nawet z znaczną niepełnosprawnością.

Matka małoletniego powoda mimo, że ma umiarkowany stopień niepełnosprawności i oprócz pracy zawodowej część swojego czasu poświęca na utrzymanie i wychowanie małoletniego to jeszcze pracuje dodatkowo na umowę zlecenia. Nie ma żadnych przeciwwskazań aby pozwany również poszedł w jej ślady.

Reasumując w oparciu o powyższe wywody Sąd uznał za zasadne uwzględnienie roszczenia do kwoty 400 zł miesięcznie od daty wniesienia pozwu do Sądu. Pozwany kiedy pracuje w nadgodzinach zarabia ponad 1500 zł miesięcznie kiedy nie ma nadgodzin winien podjąć dodatkową pracę.

Sąd oddalił powództwo za okres od 1 stycznia 2015 r. do dnia wytoczenia powództwa albowiem strona powodowa nie dowiodła, iż nie zostały za ten okres nie zaspokojone potrzeby małoletniego bądź też na ten cel zaciągnęła zobowiązania.

Z tych też względów Sąd orzekł jak w sentencji.

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 102kpc mając na uwadze obciążenia pozwanego których musi się wywiązać.